

รายงานการวิจัย
เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต
จากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษา
ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ

ฝ่ายรับเข้าศึกษา สำนักทะเบียนและประมวลผล
มีนาคม 2559

รายงานการวิจัย
เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่น
เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ

ผู้วิจัย

นางปานจิต บุรณสมภพ
นางสาวอรุณี พันธุ์รักษ์

หัวหน้าโครงการ
ผู้วิจัย

งานวิจัยสถาบันฉบับนี้ได้รับการสนับสนุนจาก
สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มีนาคม 2559

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ เริ่มดำเนินการครั้งแรก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 ซึ่งเป็นโครงการรับตรงที่ดำเนินการตามนโยบายของมหาวิทยาลัย ที่เปิดโอกาสทางการศึกษาให้ผู้มีความสามารถทางกีฬาที่โดดเด่น มีศักยภาพในการสร้างผลงาน การแข่งขันในระดับต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลที่สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย และให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในการแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่อง หากพิจารณาข้อมูลย้อนหลัง (พ.ศ. 2556-2558) พบว่า จำนวนนิสิตลดลงไปจากเดิม โดยนิสิตปัจจุบัน (272 คน) คิดเป็นร้อยละ 62.2 จากจำนวนรับ (437 คน) ส่วนสถานะอื่น ๆ ได้แก่ คัดชื่อออก (ร้อยละ 7.1) ลาออก (ร้อยละ 1.6) และย้ายคณะ (ร้อยละ 0.2) ซึ่งมาจากสาเหตุที่แตกต่างกัน เช่น ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ปัญหาด้านการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้น ทั้งนี้ เนื่องจากนิสิตในโครงการมีทั้งบทบาทการเป็นนิสิต ควบคู่กับการเป็นนักกีฬา จึงส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมถึงกิจกรรมอื่น ๆ ของนิสิต

หากพิจารณาประเด็นที่น่าสนใจเพิ่มเติมจากผลการวิจัย คือ นิสิตที่ถูกคัดชื่อออก (31 คน) ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 7.1 (รวมกลุ่มผลการเรียนต่ำและกลุ่มที่ไม่ลงทะเบียนเรียน) หากพิจารณาเป็นคณะ/สาขาวิชา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนิสิตสังกัดคณะในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนหนึ่งมาจากปัจจัยด้านเนื้อหาหลักสูตร วัฒนธรรมด้านการเรียนการสอน รูปแบบและวิธีการเรียน (เช่น วิธีคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือการประยุกต์ใช้) ลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนการสอบวัดและประเมินผล ที่อาจไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตที่เป็นนักกีฬา อีกประเด็นหนึ่งคือ ปัจจัยสนับสนุนด้านสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงการสร้างแรงจูงใจและการให้แรงเสริมแก่นักกีฬาตามความเหมาะสม ซึ่งอาจมีผลต่อผลการเรียนและการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อจนจบหลักสูตรได้

จากประเด็นข้างต้น จึงขอเสนอแนะนโยบายหรือแนวทางการจัดการปัญหา 3 ประการ คือ ประการแรก ควรจัดโครงการหรือระบบการแนะแนวและให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนแก่นิสิต เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นิสิต เพิ่มความสนใจในการเรียนให้มากขึ้น และมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาและหลักสูตรที่เรียนได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งระบบการแนะแนวอาจไม่ใช่การทบทวนเนื้อหารายวิชาเท่านั้น แต่จะเน้นการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเทคนิคในการเรียน การติดตามเนื้อหาในการเรียนอย่างใกล้ชิด

ประการที่สอง คือ ควรสนับสนุนการสร้างบรรยากาศทางการเรียน และสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคะแนนสอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจะต้องขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง และความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนเป็นสำคัญ ดังนั้น มหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงควรมีการพิจารณาเกี่ยวกับรูปแบบ วิธีการ รวมถึงแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม เช่น มีการปรับพื้นฐานทางความรู้ จัดรูปแบบการดูแลด้านการเรียนและการสอนเสริมให้เหมาะสม หรือการติดตามผลการเรียน ตลอดจนพฤติกรรมด้านการเรียนอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

ประการสุดท้าย คือ นอกเหนือจากการสนับสนุนด้านการเรียนแล้ว ควรมีการพัฒนาระบบสวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เอื้อต่อการให้ความร่วมมือด้านกีฬาและสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาความสามารถทางกีฬาอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้นิสิตพัฒนาความสามารถทางกีฬาควบคู่ไปกับการสนับสนุนด้านการเรียนให้มีประสิทธิภาพ

ส่วนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อต่อยอดการวิจัย คือ ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินงานโครงการรับผู้มีความสามารถด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับวิทยาเขตอื่น ๆ หรือมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่รับนิสิตที่มีความสามารถทางด้านกีฬาเช่นเดียวกัน เพื่อทราบข้อมูลที่แตกต่างกันหลากหลาย และนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนการบริหารจัดการโครงการต่อไป

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย	ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ	
ผู้วิจัย	นางปานจิต บุรณสมภพ	หัวหน้าโครงการ
	นางสาวอรุณี พันธรัรักษ์	ผู้วิจัย
ปี พ.ศ.	2559	

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ และได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ จำแนกตามเพศ ชนิดกีฬา คณะที่สังกัด และคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ ประจำปีการศึกษา 2556-2558 ซึ่งมีสถานะเป็นนิสิตปัจจุบัน และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมครบตามวิชาที่ลงทะเบียนเรียน ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 227 คน ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนิสิต พบว่า นิสิตเป็นเพศชาย ร้อยละ 54.2 และเพศหญิง ร้อยละ 45.8 ส่วนใหญ่เป็นนักกีฬายูโด/โบลีโต้ ร้อยละ 12.8 รองลงมาคือ บาสเกตบอล และแบดมินตัน ร้อยละ 6.2 เท่ากัน สำหรับคณะที่สังกัด ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่คณะศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 40.1 คณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 11.5 และคณะสังคมศาสตร์ ร้อยละ 10.6 และคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 ร้อยละ 40.5 รองลงมาคือ อยู่ระหว่าง 3.01-3.50 ร้อยละ 31.7 ตามลำดับ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 ร้อยละ 39.6 รองลงมาคือ อยู่ระหว่าง 2.01-2.50 ร้อยละ 30.4 อยู่ระหว่าง 3.01-3.50 ร้อยละ 14.5 อยู่ระหว่าง 0.00-2.00 ร้อยละ 13.2 ตามลำดับ

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปผลได้ว่า เพศ และชนิดกีฬาที่ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ในขณะที่เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามคณะที่สังกัดของนิสิต คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	2
สารบัญ	3
สารบัญตาราง	5
สารบัญรูปภาพ	5
บทที่ 1 บทนำ	6
ความสำคัญของปัญหา	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย	8
บทที่ 2 การตรวจเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	9
ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	9
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	10
โครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ	12
ความเป็นมาของโครงการ	12
วัตถุประสงค์ของโครงการ	13
โครงสร้างการบริหารงาน	13
เกณฑ์การคัดเลือก	13
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
กรอบแนวคิดในการวิจัย	16
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	17
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	17
สมมติฐานในการวิจัย	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	18
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	18
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	18
การเก็บรวบรวมข้อมูล	18
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	19
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	20
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิต	21
ส่วนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นฯ	24

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน	25
ข้อวิจารณ์	30
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	33
สรุปผลการวิจัย	33
ข้อเสนอแนะ	35
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	35
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	36
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	37
ภาคผนวก	39
ตารางผนวกที่ 1 จำนวนนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่น เข้าศึกษาใน มก. โดยวิธีพิเศษ ปีการศึกษา 2556-2558 จำแนกตามสถานะการเป็นนิสิตและชั้นปี	
ตารางผนวกที่ 2 จำนวนนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่น เข้าศึกษาใน มก. โดยวิธีพิเศษ ปีการศึกษา 2556-2558 จำแนกตามสถานภาพนิสิต คณะ และสาขาวิชา	
ตารางผนวกที่ 3 จำนวนนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่น เข้าศึกษาใน มก. โดยวิธีพิเศษ ปีการศึกษา 2556-2558 จำแนกตามชนิดกีฬาและคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิต	
ตารางผนวกที่ 4 จำนวนนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่น เข้าศึกษาใน มก. โดยวิธีพิเศษ ปีการศึกษา 2556-2558 จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและชั้นปี	
ตารางผนวกที่ 5 จำนวนนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่น เข้าศึกษาใน มก. โดยวิธีพิเศษ ปีการศึกษา 2556-2558 จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตและชั้นปี	
ตารางผนวกที่ 6 จำนวนนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่น เข้าศึกษาใน มก. โดยวิธีพิเศษ ปีการศึกษา 2556-2558 จำแนกตามคณะและคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิต	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนิสิต จำแนกตามเพศ	21
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนิสิต จำแนกตามชนิดกีฬา	21
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนิสิต จำแนกตามคณะที่สังกัด	23
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนิสิต จำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	24
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถ ทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	24
ตารางที่ 6 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามเพศ	25
ตารางที่ 7 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามชนิดกีฬา	25
ตารางที่ 8 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามคณะที่สังกัด	26
ตารางที่ 9 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามคณะที่สังกัด เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD	27
ตารางที่ 10 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	28
ตารางที่ 11 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD	29
ตารางที่ 12 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	29

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	16

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนามนุษย์ที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศให้เกิดความรู้ ความสามารถเฉพาะทางสำหรับการประกอบอาชีพ ดังนั้น การเตรียมคนให้พร้อมที่จะนำเทคโนโลยีและวิทยาการดังกล่าวมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพได้ จะต้องผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และมีจำนวนมากพอที่จะรองรับเทคโนโลยีและวิทยาการต่างๆ ได้ ในขณะเดียวกัน สถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีความสำคัญในการผลิตกำลังคนที่ดีว่ามีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ในวิชาชีพ จะต้องมีการบริหารจัดการเรียน การสอน กิจกรรมต่างๆ ในสถาบันการศึกษา ตลอดจนการวัดและประเมินผลความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา เพื่อสะท้อนทิศทางของระบบการศึกษา และประสิทธิภาพของการดำเนินการด้านการศึกษาในแง่มุมต่างๆ อีกด้วย

การศึกษาความสำเร็จในการเรียน คำว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” มักถูกนำมาเป็นประเด็นในการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งแสดงถึงความสำเร็จของการศึกษา ผลสัมฤทธิ์จึงถูกนำไปใช้วัดความสำเร็จทางการเรียนของนิสิต การศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนั้น จะพบว่ามีขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ หลายประการ เช่น พื้นฐานความรู้เดิมก่อนเข้ามหาวิทยาลัย สภาพแวดล้อมของนิสิต การเลี้ยงดูจากครอบครัว การปรับตัวของนิสิต ปัจจัยภายในสถาบันการศึกษา วิธีการสอน เทคนิคการสอน การใช้สื่อการสอน เป็นต้น

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีช่องทางในการรับเข้าศึกษา ทั้งระบบการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ผ่านสมาคมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (สอท.) และระบบรับตรง ซึ่งมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการรับเองเพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาของผู้เรียนให้ทั่วถึงมากขึ้น โดยแต่ละโครงการต่างมีการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะ และมีเกณฑ์การคัดเลือกแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ซึ่งมีทั้งความสามารถเฉพาะทางวิชาการ ความสามารถพิเศษหรือความถนัดเฉพาะด้าน เช่น มีผลการเรียนดีเด่น ความสามารถทางดนตรี ความสามารถทางศิลปวัฒนธรรม ความสามารถทางกีฬา เป็นต้น

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้จัดตั้งโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2531 เป็นครั้งแรก ซึ่งเป็นโครงการรับตรงที่ดำเนินการตามนโยบายของมหาวิทยาลัย ที่เปิดโอกาสทางการศึกษาให้ผู้มีความสามารถทางกีฬาที่โดดเด่น มีศักยภาพในการสร้างผลงานการแข่งขันในระดับต่างๆ เพื่อให้บุคคลที่สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย และให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในการแข่งขันกีฬาย่างต่อเนื่อง หากพิจารณาตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อ 3 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2556-2558) โครงการมีการรับนิสิตในคณะ/สาขาวิชาต่างๆ ณ วิทยาเขตบางเขน มีจำนวนทั้งสิ้น 436 คน มีผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 388 คน และมีนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ ณ ปัจจุบัน 272 คน (สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2558) จากข้อมูลจะเห็นว่า จำนวนนิสิต

ลดลงไปจากเดิม และในจำนวนที่ลดลงไปจากเดิมนั้น มีสาเหตุที่แตกต่างกัน เช่น ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ปัญหาด้านการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม การปรับตัวเข้าหาเพื่อน เป็นต้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ขั้นตอนการคัดเลือก ชมรมกีฬาที่สังกัด อาจารย์ที่ปรึกษา การสนับสนุนจากครอบครัว รวมถึงการปรับตัวของนิสิตเอง เป็นต้น ทั้งนี้ เนื่องจากนิสิตในโครงการมีทั้งบทบาทการเป็นนิสิตที่ต้องศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนด เช่นเดียวกับนิสิตควบคุมคู่กับการเป็นนักกีฬาที่ต้องพัฒนาความสามารถทางกีฬา เพื่อสร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย ดังนั้น ผลที่เกิดขึ้นจึงส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมถึงกิจกรรมอื่นๆ ของนิสิต

จากเหตุผลที่กล่าวมานี้ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดิเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ เพื่อทราบภาพรวมของการดำเนินงาน และนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางการวางแผนและให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนสนับสนุนบริการด้านต่างๆ นิสิตที่มาจากโครงการดังกล่าว เพื่อให้มีการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งผลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัย คณะกรรมการโครงการ และบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้านการศึกษาและการเล่นกีฬาให้สอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์แก่นิสิตรุ่นต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดิเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดิเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดิเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ จำแนกตามเพศ ชนิดกีฬา คณะที่สังกัด และคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดิเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ ครอบคลุม 4 หัวข้อ ได้แก่ เพศ คณะที่สังกัด ชนิดกีฬา และคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประชากรที่ศึกษา (Population) คือ นิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดิเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ ปีการศึกษา 2556-2558 จำนวน 272 คน (สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2558)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้นิสิตและผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีการเตรียมพร้อมในการจัดการศึกษา พัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานต่างๆ เพื่อให้เกิดความสำเร็จในการศึกษารวมถึงเป็นแนวทางสำหรับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำนักการกีฬา และสำนักทะเบียนและประมวลผล ตลอดจนชมรมกีฬา เพื่อให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการวางแผน บริหารจัดการให้มีความเหมาะสม และเกิดประโยชน์แก่นิสิตในโครงการฯ

สำนักบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 2

การตรวจเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. โครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ
3. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เกษมชัย และหิม (2542: 13) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถหรือความสำเร็จที่ผู้เรียนได้รับหลังจากผู้เรียนวิชาเหล่านั้นแล้ว พิจารณาจากคะแนนสอบจากแบบสอบถามหรือการทำงานที่ครูกำหนด หรือทั้งสองอย่างรวมกัน หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆ ประกอบด้วย

ชุตินันท์ พุ่มกลิ่น (2546: 10) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนที่อาศัยความเฉพาะตัวบุคคล โดยตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาจจะได้มาจากการเรียนที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น สังเกต การตรวจการบ้าน หรืออาจได้ในรูปแบบของระดับคะแนนที่ได้จากการเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อน และระยะเวลาที่นานพอสมควร หรืออีกวิธีหนึ่งอาจจะวัดด้วยภาพวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

ประภัสสร วงษ์ศรี (2541: 42) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าหมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคล เกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการอบรม หรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วมีความรู้เท่าใด

มณฑารัตน์ ชูพินิจ (2540: 12) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในการพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา แสดงออกในรูปของคะแนน หรือเกรดเฉลี่ยสะสม ซึ่งสามารถได้จากการวัดหรือการทดสอบทั่วไป

อรวรรณ เจือจันทร์ (2536: 6) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ และความสำเร็จในการเรียน ซึ่งแสดงออกให้เห็นด้วยคะแนนสอบ

Good (1973: 7) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง การทำให้เสร็จ (Accomplishment) หรือ ประสิทธิภาพ ทางด้านการกระทำในทักษะที่กำหนดให้ หรือในด้านความรู้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเข้าถึง ความรู้ (Knowledge Attained) การพัฒนาทักษะในการเรียน ซึ่งอาจพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนด ให้ คะแนนที่ได้จากครุมอบหมายงาน

Mehren (1976: 73 อ้างถึงในปัญญา ชูช่วย, 2551: 12) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพของสมองด้านต่างๆ ของผู้เรียนต่อการเรียนแต่ละวิชา ซึ่งสามารถวัดได้ จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถเฉพาะตัวบุคคล หรือความสำเร็จของนิสิตที่ได้จากการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ซึ่งวัดผลระดับ ความสำเร็จในรูปแบบของคะแนนเฉลี่ยสะสม ในการวิจัยครั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงหมายถึง ระดับ คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาใน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประภัสสร วงศ์ศรี (2541: 46) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วย

1) ผู้สอน ควรมีการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สนใจให้มาก เป็นประสบการณ์ทางการเรียนการสอน ความรู้ของผู้สอน การถ่ายทอดความรู้ของครูผู้สอน คุณภาพของ การสอน อุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีคุณธรรมและมีความยุติธรรม การตั้งใจและ การกระตุ้นเสริมแรงผู้เรียน ให้ความช่วยเหลือ และสามารถแก้ปัญหาให้กับนักเรียน ได้บรรยากาศในการสอน และสิ่งแวดล้อม

2) ผู้เรียน ได้แก่ พันธุกรรม ทั่วไปปัญหา ความถนัด ความสนใจ อารมณ์ ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา การปรับตัว แรงจูงใจ หลักสูตรหรือวิชาที่เรียน วัฒนธรรม ทัศนคติต่อสถาบันและผู้สอน บรรยากาศในการเรียนและสิ่งแวดล้อม

อริยา คูหา และบัญญัติ ยงย่วน (2547: 14) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

- 1) ความพร้อมด้านสติปัญญา หรือความรู้ ทักษะพื้นฐาน
- 2) บุคลิกภาพหรือจิตลักษณะ เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อึดทนโน้ทน
- 3) พฤติกรรมการเรียน เช่น วิธีการสอน การผลิตวันประกันพ่วง
- 4) บรรยากาศในการเรียน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน วิธีการสอนของครู
- 5) ตัวแปรทางประชากร เช่น อายุ เพศ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาของบิดามารดา เป็นต้น

Bloom (1976: 175 อ้างถึงในปัญญา ชูช่วย, 2551: 12) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีตัวแปรอยู่ 3 ประการที่เกี่ยวข้อง คือ

1) พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความรู้ความสามารถ ทักษะ ความถนัด และพื้นฐานของผู้เรียนที่มีมาก่อน

2) คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน อยากรู้สิ่งใหม่ ได้แก่ ความสนใจในวิชาเรียน เจตคติต่อเนื้อหาวิชา ระบบการเรียนและสถาบัน การยอมรับความสามารถของตนเอง เป็นต้น

3) คุณภาพทางการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง การเรียนการสอนหรือประสิทธิผลที่ผู้เรียนจะได้รับ ผลสำเร็จในการเรียน ได้แก่ การได้รับคำแนะนำการปฏิบัติ และแรงเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน เป็นต้น

องค์ประกอบด้านจิตใจมีส่วนอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตอนปลายเทอม ร้อยละ 25.0 คุณภาพของการสอนมีส่วนร่วมอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ร้อยละ 25.0 และตัวแปร 3 ตัวแปรรวมกัน คือ ความรู้พื้นฐานในการเรียน องค์ประกอบทางด้านจิตใจและคุณภาพการสอนมีส่วนอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตอนสิ้นเทอม ร้อยละ 90.0

อนึ่ง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของมนุษย์ โดยมนุษย์มีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกันเนื่องจากปัจจัยมากมาย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย (วิมาพร มาพบสุข, 2542: 323-327)

1) ตัวผู้เรียน ได้แก่ ระบบประสาท วุฒิภาวะทางร่างกาย ทางอารมณ์และสังคม ความพร้อมประสบการณ์เดิม แรงจูงใจ ความบกพร่องทางกายบางประการ อารมณ์ อายุ เพศ และสติปัญญา

2) บทเรียนหรือลักษณะของงาน ได้แก่ การวางเนื้อหาของบทเรียน การจัดความยากง่ายของบทเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน บทเรียนมีความหมาย ความยาวของบทเรียนและสิ่งรบกวน

3) วิธีการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งความรู้เพิ่มเติม ผู้สอนมีวิธีการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียนและการฝึกปฏิบัติภายหลังการสอน

4) ความสามารถในการถ่ายโอนความรู้

5) องค์ประกอบสำคัญจากสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ จิตวิทยาและวัฒนธรรม

ในสังคม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ความรู้ความสามารถ ทักษะ ความถนัดและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนที่มีมาก่อน การเรียนการสอนที่ผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จทางการเรียน หลักสูตรหรือวิชาที่เรียน บรรยากาศในการเรียน และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

โครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ

โครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ ถือเป็นโครงการรับตรงที่ดำเนินการคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษ โดยใช้เกณฑ์ความสามารถพิเศษเฉพาะด้านของนักเรียนที่มีความสามารถเฉพาะด้านกีฬา กล่าวคือ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มีความสามารถทางด้านกีฬาตามชนิดและระดับการแข่งขันที่กำหนด ใช้วิธีการคัดเลือกโดยทดสอบความรู้ทางวิชาการส่วนหนึ่ง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และทดสอบความสามารถทางด้านกีฬาตามชนิดกีฬาของตนเอง

ความเป็นมาของโครงการ

โครงการพัฒนาและส่งเสริมเยาวชนดีเด่นทางกีฬา มีจุดเริ่มต้นมาจากพื้นฐานของสภาพการเป็นนักกีฬาจะต้องมีเวลาฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น เยาวชนที่เป็นนักกีฬาจึงมักประสบปัญหาเรื่องการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากไม่มีเวลาทุ่มเทอย่างต่อเนื่องในการเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อเช่นเดียวกับเยาวชนทั่วไป และในทางตรงกันข้าม หากเกิดผลกระทบดังกล่าว เยาวชนนักกีฬางานบางส่วนก็จะหยุดเล่นกีฬา หรือเลิกเล่นกีฬาระหว่างศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อจะได้มีเวลาเตรียมสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นเหตุให้การพัฒนากีฬาของนักกีฬาไทยต้องหยุดชะงักหรือขาดการพัฒนาไป

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตระหนักถึงความสำคัญของเยาวชนที่มีความสามารถทางกีฬาว่า เป็นผู้ที่ยั่งยืนและเสียสละอุทิศตนเองและเวลาในการฝึกซ้อมกีฬาและการแข่งขันกีฬาในระดับชาติ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้แก่สังคมและประเทศชาติ ประกอบกับนโยบายมุ่งเน้นให้มหาวิทยาลัยต่างๆ ให้การสนับสนุนเยาวชนของชาติที่มีความสามารถทางกีฬาได้มีโอกาสเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นกรณีพิเศษ โดยไม่ต้องผ่านการสอบคัดเลือกจากระบบการคัดเลือกส่วนกลาง เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาของชาติ อันเป็นหลักการและพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีคุณภาพ ทั้งด้านบุคลิกภาพและด้านวิชาการ ดังนั้น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงจัดโครงการพัฒนาและส่งเสริมเยาวชนดีเด่นด้านกีฬาขึ้น เพื่อให้โอกาสแก่เยาวชนที่มีความสามารถดีเด่นทางกีฬา ในระดับตัวแทนทีมชาติไทยหรือเยาวชนทีมชาติไทย หรือนักกีฬาแห่งชาติ สอบแข่งขันตามโครงการดังกล่าวเข้าศึกษาในคณะต่างๆ ตามความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยออกกระเปียบมหาวิทยาลัยว่าด้วยการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ ลงวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 และเริ่มรับนิสิตในปีการศึกษา 2531 เป็นครั้งแรก

ต่อมา โครงการได้ขยายโอกาสในการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาเข้าศึกษาต่อในหลากหลายคณะ สาขาวิชา และวิทยาเขต รวมถึงเพิ่มจำนวนรับเข้าศึกษา นอกจากนี้ ยังได้มีการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ต่อมาได้มีการขยายโอกาสแก่ผู้มีความสามารถทางกีฬาเพิ่มขึ้น ทั้งในเชิงปริมาณ คือ จำนวนรับเข้าศึกษาจากคณะต่างๆ และในเชิงคุณภาพ คือ ระดับการแข่งขันที่เปิดกว้างและหลากหลายมากขึ้น ทั้งนี้ โครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ จัดเป็นหนึ่งในโครงการรับตรงที่

ดำเนินการตามนโยบายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2511 และโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในคราวประชุมครั้งที่ 10/2540 เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2540 โดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ 5 แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติมโดยฉบับที่ 2 พ.ศ. 2541 เพื่อเปิดโอกาสให้แก่ผู้มีความสามารถและมีผลงานที่โดดเด่นทางด้านกีฬาได้เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายการพัฒนาการกีฬาของชาติ
2. เพื่อให้โอกาสแก่เยาวชนที่มีความสามารถดีเด่นทางการกีฬา มีผลการเรียนดีและมีความประพฤติเรียบร้อยได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. เพื่อสนับสนุนโครงการพัฒนาและส่งเสริมการกีฬาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในการยอมรับมาตรฐานการแข่งขันกีฬาระดับมหาวิทยาลัย

โครงสร้างการบริหารงาน

โครงสร้างการบริหารงาน ครอบคลุมการดำเนินงานโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ อาศัยอำนาจตามความในข้อ 5 แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติมโดยฉบับที่ 2 พ.ศ. 2541 ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ ซึ่งแต่งตั้งโดยอธิการบดี ประกอบด้วยรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เป็นที่ปรึกษา รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตและพัฒนากายภาพ เป็นประธาน คณะบดีทุกคณะ ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผล และผู้ที่อธิการบดีเห็นชอบเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง ทั้งนี้ คณะกรรมการมีวาระการดำเนินงาน 2 ปี และมีอำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบตามระเบียบ นอกจากนี้ในกระบวนการพิจารณาได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาฝ่ายต่างๆ ตามความเหมาะสมของกระบวนการคัดเลือก เช่น คณะอนุกรรมการฝ่ายรับสมัคร ฝ่ายตรวจสอบคุณสมบัติผู้สมัคร ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายพิจารณาทักษะทางกีฬาและทดสอบสมรรถภาพทางกาย ฝ่ายสอบสัมภาษณ์ เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ และปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

เกณฑ์การคัดเลือก

นักกีฬาทุกประเภท สามารถสมัครสอบได้ไม่จำกัดประเภทกีฬา โดยผู้สมัครจะต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนด ทั้งคุณสมบัติด้านการศึกษาและคุณสมบัติด้านกีฬา กระบวนการและวิธีการคัดเลือกของโครงการจะพิจารณาจากคุณสมบัติเบื้องต้น ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสม แผนการเรียน ระดับการแข่งขัน อันดับที่ได้รับ

รางวัล และคุณสมบัติเฉพาะอื่นๆ ที่คณะ/สาขาวิชากำหนด จึงจะเป็นผู้มีสิทธิ์เข้ารับการทดสอบความรู้ทางวิชาการและทดสอบความสามารถทางกีฬาตามสัดส่วนคะแนนที่กำหนด โดยการทดสอบทางวิชาการและการทดสอบความสามารถทางกีฬาต้องดำเนินไปควบคู่กัน เพื่อนำผลรวมของคะแนนมาจัดอันดับตามคณะและสาขาวิชาที่ได้เลือกไว้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การทดสอบความสามารถทางวิชาการ

ผลคะแนนการทดสอบทางวิชาการ จะพิจารณาจากคะแนนการทดสอบวิชาความถนัดทั่วไป (GAT) และการทดสอบวิชาความถนัดทางวิชาการและวิชาชีพ (PAT) ครั้งที่1/2559 ที่จัดสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) และต้องมีผลคะแนนทดสอบครบทุกรายวิชา ของแต่ละคณะ/สาขาวิชาที่ผู้สมัครเลือกไว้

การทดสอบความสามารถทางกีฬา

เกณฑ์การพิจารณาจะใช้ผลคะแนนการทดสอบความสามารถทางกีฬา ตามชนิดกีฬาที่ผู้สมัครระบุไว้ในใบสมัคร หากผู้เข้าทดสอบได้คะแนนทดสอบความสามารถทางกีฬาไม่ถึงครึ่งหนึ่งของคะแนนทั้งหมด จะไม่นำรายชื่อมาจัดอันดับในการคัดเลือกเข้าศึกษา

การสอบสัมภาษณ์

การสอบสัมภาษณ์ (เกณฑ์ผ่าน/ไม่ผ่าน) เป็นการสร้างความคุ้นเคย การปรับตัวทดสอบบุคลิกภาพของผู้สอบ ไหวพริบ ปฏิภาณ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความคิด และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยคณะอนุกรรมการฝ่ายสอบสัมภาษณ์มาจากคณาจารย์แต่ละคณะหรือสาขาวิชานั้นๆ ที่มีผู้ผ่านการคัดเลือก

จากการดำเนินงานที่ผ่านมา สรุปได้ว่า มีนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดิเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ ปีการศึกษา 2556-2558 ซึ่งมีสถานะเป็นนิสิตปัจจุบัน จำนวนทั้งสิ้น 272 คน ซึ่งแบ่งเป็นปีการศึกษา 2556 จำนวน 97 คน ปีการศึกษา 2557 จำนวน 85 คน และปีการศึกษา 2558 จำนวน 90 คน

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์เดิมนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ งานวิจัยของทรายทอง พวงสันเทียะ (2542: 74-75) ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาแคลคูลัส 1 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่า ความรู้เดิมน (เกรดเฉลี่ย) มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา

ประนอม ทวีกาญจน์ (2525: บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเดิมน สภาพแวดล้อมทางบ้าน คุณภาพการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนเดิมนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัญญา ชูช่วย (2551: 88-89) ศึกษาผลงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาสูงเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานดี ก็ย่อมสามารถนำความรู้มาใช้ได้อย่างต่อเนื่อง ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาใหม่ๆ ซึ่งมีความสำคัญมากในการเรียนระดับปริญญาตรี เพราะถ้า นักศึกษามีความรู้เดิมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีก็ทำให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนได้ง่ายขึ้น

พิศิษฐ์ ตัณทวณิก (2532: 207-209) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในช่วงปีแรก ระหว่างนักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกกับนักศึกษาที่สอบเข้าในรายวิชาเอกต่างๆ ของวิทยาลัยครูสุรินทร์ ปีการศึกษา 2531 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 คือ ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนในอดีต

มณฑารัตน์ ชูพินิจ (2540: 93) ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช พบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ เกรดเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

วัลย์ลักษณ์ อัครีรวงศ์ (2538: 46) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย

นอกจากตัวแปรด้านคะแนนเฉลี่ยสะสมที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ประเภทโรงเรียนก็มีผลเช่นกัน อันเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนหรือ การศึกษาของโรงเรียนของรัฐบาลและเอกชน มีความแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเรียนการสอน วัสดุ ครุภัณฑ์ บุคลากรทางการสอนที่แตกต่างกัน อีกทั้งโอกาสในการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาแตกต่างกัน เป็นผลให้ นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาของโรงเรียนของรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนมีความสามารถในการเรียนต่างกัน

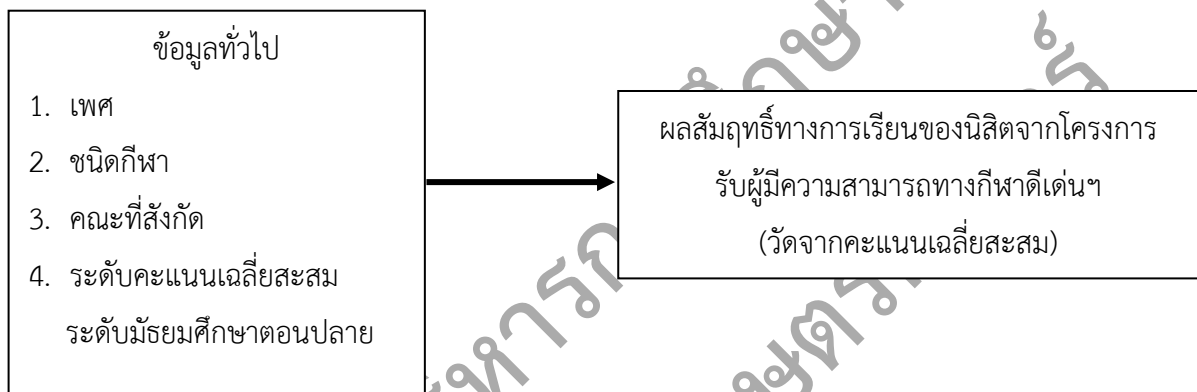
ไพยม เพียรล้ำเลิศ (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยตัวแปรที่ทำการศึกษา ประกอบด้วย เพศ ที่ตั้งของสถานศึกษา (กรุงเทพฯ/ต่างจังหวัด) สังกัดของสถานศึกษา (รัฐบาล/เอกชน) และแผนการเรียนของ นักศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัย พบว่า เพศและที่ตั้งของสถานศึกษาของนักศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัยไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน แต่ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน คือ สังกัดของสถานศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัย โดยนักศึกษาที่มาจาก สถานศึกษาในสังกัดรัฐบาลจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานดีกว่านักศึกษาที่มาจาก สถานศึกษาในสังกัดเอกชน และแผนการเรียนของนักศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัยที่แตกต่างกัน มีความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์แตกต่างกัน จะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ ยังมีผลการศึกษาวิจัยที่ศึกษาตัวแปรเรื่องเพศ และอายุที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ดังนี้

เสาวณีย์ ดิษฐ์พัฒน์ (2521: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง โอกาสสำเร็จการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีภูมิหลังต่างกัน ผลการเปรียบเทียบพบว่า นิสิตหญิงมีโอกาสสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลามากกว่านิสิตชาย นิสิตชายมีโอกาสสำเร็จการศึกษาหลังกำหนดเวลาและออกกลางคันมากกว่านิสิตหญิง

สัมพันธ์ พันธุ์พุกษ์ (2520: 105) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวประกอบกับลักษณะการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยภูมิภาค (การเปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัยขอนแก่นและมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับลักษณะการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา โดยนักศึกษาหญิงมีโอกาสสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลามากกว่านักศึกษาชาย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นียมศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

“โครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ”

หมายถึง ระบบการรับเข้าศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีรับตรง ซึ่งรับสมัครผู้มีความสามารถทางกีฬาในระดับต่างๆ และคัดเลือกจากคุณสมบัติเบื้องต้น คุณสมบัติเฉพาะ และคะแนนทดสอบความรู้ทางวิชาการและทดสอบทักษะ/ความสามารถทางกีฬาตามสัดส่วนคะแนนที่กำหนด

“คณะที่สังกัด” หมายถึง คณะที่นิสิตผ่านการคัดเลือกในโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ

“ชนิดกีฬา” หมายถึง ชนิดหรือประเภทกีฬาที่นิสิตมีความสามารถ ความถนัดและใช้ผลงานประกอบการสมัครในโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ

“คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย” หมายถึง ระดับผลการเรียนของนิสิต นับตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ม.4 – ม.6 ภาคการศึกษาที่ 1 (รวม 5 ภาคการศึกษา) หรือ ระดับผลการเรียนของนิสิต นับตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ม.4 – ม.6 (รวม 6 ภาคการศึกษา) กรณีผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว ซึ่งนิสิตใช้ในการสมัครเข้าศึกษาในโครงการฯ

“ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจในการศึกษา ที่นิสิตได้จากการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ซึ่งวัดผลสำเร็จจากผลสอบในแต่ละวิชา และประเมินผลออกมาเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงหมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตภาคต้นของปีการศึกษา 2558

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของนิสิต ได้แก่ เพศ ชนิดกีฬา คณะที่สังกัด และคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ วัดจากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2558

สมมติฐานในการวิจัย

1. นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
2. นิสิตที่มีชนิดกีฬาต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
3. นิสิตที่มีคณะที่สังกัดต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
4. นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ และข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้อง ในการวิจัยครั้งนี้ อาศัยเครื่องมือทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนและรายละเอียดการดำเนินการศึกษา ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ ปีการศึกษา 2556-2558 ซึ่งมีสถานะเป็นนิสิตปัจจุบัน รวมทั้งสิ้น 272 คน แบ่งเป็น ปีการศึกษา 2556 จำนวน 97 คน ปีการศึกษา 2557 จำนวน 85 คน และปีการศึกษา 2558 จำนวน 90 คน ทั้งนี้ ไม่มีการสุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบบันทึกข้อมูล ซึ่งใช้บันทึกข้อมูลทุติยภูมิจากระบบสารสนเทศนิสิต และข้อมูลจากเอกสารการสมัครในโครงการฯ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสร้างขึ้นจากการศึกษา ทบทวนเอกสาร และประมวลแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยข้อมูลประกอบด้วยข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ ชนิดกีฬา คณะที่สังกัด และคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ โดยรวบรวมจากเอกสารจากระบบสารสนเทศนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รายงานการประชุม รายงานผลการดำเนินงานโครงการ คำสั่งหรือประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระเบียบข้อบังคับ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนตุลาคม 2558 – มกราคม 2559 ทั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล เพื่อนำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วางแผนการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้

1. ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับอธิบายข้อมูลทั่วไปของนิสิต ได้แก่ เพศ ชนิดกีฬา คณะที่สังกัด และคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้วิเคราะห์และอธิบายระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิต
3. การทดสอบค่าที (t-test) ใช้ในการทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระที่แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มในข้อมูลทั่วไปของนิสิต
4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ ซึ่งจำแนกเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป

สำนักบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตปัจจุบัน ปีการศึกษา 2556-2558 จำนวน 227 คน ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิต

- 1.1 เพศ
- 1.2 ชนิดกีฬา
- 1.3 คณะที่สังกัด
- 1.4 คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ส่วนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ ประจำปีการศึกษา 2558

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 4 ข้อวิจารณ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิต

เพศ

ผลการศึกษาพบว่า จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 227 คน เป็นเพศชาย 123 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 และเพศหญิง 104 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนิสิต จำแนกตามเพศ

n = 227

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	123	54.2
หญิง	104	45.8
รวม	227	100.0

ชนิดกีฬา

ผลการศึกษาข้อมูลด้านชนิดกีฬาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีความสามารถทางกีฬารวม 30 ชนิดกีฬา โดยเป็นนักกีฬาว่ายน้ำ / โปโลน้ำมากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 รองลงมาคือ บาสเกตบอล และแบดมินตัน จำนวน 14 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.2 และฮอกกี้ จำนวน 13 คน คิดเป็น ร้อยละ 5.7 ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนิสิต จำแนกตามชนิดกีฬา

n = 227

ที่	ชนิดกีฬา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ฟุตบอล	10	4.4
2	ว่ายน้ำ / โปโลน้ำ	29	12.8
3	กรีฑา	12	5.3
4	มวยสากลสมัครเล่น / มวยไทยสมัครเล่น	2	0.9
5	วอลเลย์บอล / วอลเลย์บอลชายหาด	5	2.2
6	เทควันโด	11	4.8
7	เซปักตะกร้อ / ตะกร้อลอดห่วง	7	3.1
8	คาราเต้โด	1	0.4
9	ดาบสากล	4	1.8
10	เทเบิลเทนนิส	7	3.1

ที่	ชนิดกีฬา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
11	บาสเกตบอล	14	6.2
12	แบดมินตัน	14	6.2
13	ฟุตซอล	12	5.3
14	ยูโด	2	0.9
15	รักบี้ฟุตบอล	11	4.8
16	เรือพาย	7	3.1
17	ลีลาศ	1	0.4
18	หมากรุกกระดาน	6	2.6
19	กอล์ฟ	2	0.9
20	ซอฟท์บอล	9	4.0
21	ตาบไทย	1	0.4
22	เทนนิส	9	4.0
23	เปตอง	1	0.4
24	ยิงปืน	9	4.0
25	แฮนด์บอล	6	2.6
26	ฮอกกี้	13	5.7
27	โบว์ลิ่ง	1	0.4
28	ยิงธนู	5	2.2
29	ครอสเวิร์ด	4	1.8
30	กีฬาอื่นๆ	12	5.3
รวมทั้งสิ้น		227	100.0

คณะที่สังกัด

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะที่สังกัด พบว่า ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่คณะศึกษาศาสตร์ 91 คน คิดเป็นร้อยละ 40.1 รองลงมาคือ คณะบริหารธุรกิจ 26 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และคณะสังคมศาสตร์ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนิสิต จำแนกตามคณะที่สังกัด

n = 227

ลำดับ	คณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	คณะเกษตร	7	3.1
2	คณะประมง	2	0.9
3	คณะวนศาสตร์	6	2.6
4	คณะวิทยาศาสตร์	7	3.1
5	คณะวิศวกรรมศาสตร์	20	8.8
6	คณะศึกษาศาสตร์	91	40.1
7	คณะเศรษฐศาสตร์	10	4.4
8	คณะสังคมศาสตร์	24	10.6
9	คณะสัตวแพทยศาสตร์	2	0.9
10	คณะอุตสาหกรรมเกษตร	9	4.0
11	คณะมนุษยศาสตร์	13	5.7
12	คณะบริหารธุรกิจ	26	11.5
13	คณะเทคนิคการสัตวแพทย์	6	2.6
14	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	-	-
15	คณะสิ่งแวดล้อม	4	1.8
รวมทั้งสิ้น		227	100.0

ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

การศึกษาระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นพื้นฐานความรู้เดิมของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ส่วนใหญ่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.00 จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาคือ อยู่ระหว่าง 3.01 – 3.50 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 และมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01 – 2.50 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนิสิต จำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

n = 227

ลำดับ	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	0.00 - 2.00	4	1.8
2	2.01 - 2.50	36	15.9
3	2.51 - 3.00	92	40.5
4	3.01 - 3.50	72	31.7
5	3.51 - 4.00	23	10.1
รวมทั้งสิ้น		227	100.0

ส่วนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นฯ

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 รองลงมาคือ มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01-2.50 จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 และมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 3.01-3.50 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

n = 227

ลำดับ	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	0.00 - 2.00	30	13.2
2	2.01 - 2.50	69	30.4
3	2.51 - 3.00	90	39.6
4	3.01 - 3.50	33	14.5
5	3.51 - 4.00	5	2.2
รวมทั้งสิ้น		227	100.0

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ จำแนกตามเพศ ชนิดกีฬา คณะที่สังกัด และคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยสถิติที่นำมาวิเคราะห์ในครั้งนี้ คือ ค่าที (t-test) ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระที่แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ ซึ่งจำแนกเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ซึ่งเป็นการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามเพศ พบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ($t = 0.20$, $P\text{-value} = .887$) โดยคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชาย (ค่าเฉลี่ย = 2.51) และคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหญิง (คะแนนเฉลี่ย = 2.61) (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามเพศ

(n = 227)

เพศ	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	2.51	.54	.020	.887
หญิง	2.61	.50		

สมมติฐานที่ 2 นิสิตที่มีชนิดกีฬาต่างกัน มีผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

จากการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามชนิดกีฬา พบว่า นิสิตที่มีชนิดกีฬาต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ($F = .928$, $P\text{-value} = .576$) (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามชนิดกีฬา

(n = 227)

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม (Between Group)	29	7.309	.252	.928	.576
ภายในกลุ่ม (Within Group)	197	53.500	.272		
รวม	226	60.810			

สมมติฐานที่ 3 นิสิตที่มีคณะที่สังกัดต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

จากการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามคณะที่สังกัด พบว่า นิสิตที่มีคณะที่สังกัดต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ($F = 2.021$, $P\text{-value} = .020$) (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามคณะที่สังกัด

($n = 227$)

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม (Between Group)	13	6.678	.514	2.021	.020*
ภายในกลุ่ม (Within Group)	213	54.132	.254		
รวม	226	60.810			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามคณะที่นิสิตสังกัด เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างกัน 13 คู่ ดังนี้ (ตารางที่ 9)

1. นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย = 2.67) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่า นิสิตคณะเกษตร (ค่าเฉลี่ย = 2.23)
2. นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย = 2.65) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่า นิสิตคณะเกษตร (ค่าเฉลี่ย = 2.23)
3. นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย = 2.67) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่า นิสิตคณะวนศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย = 2.19)
4. นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย = 2.65) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่า นิสิตคณะวนศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย = 2.19)
5. นิสิตคณะบริหารธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย = 2.64) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่า นิสิตคณะวนศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย = 2.19)
6. นิสิตคณะเทคนิคการสัตวแพทย์ (ค่าเฉลี่ย = 1.86) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน น้อยกว่า นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย = 2.48)
7. นิสิตคณะเทคนิคการสัตวแพทย์ (ค่าเฉลี่ย = 1.86) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน น้อยกว่า นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย = 2.67)
8. นิสิตคณะเทคนิคการสัตวแพทย์ (ค่าเฉลี่ย = 1.86) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน น้อยกว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย = 2.65)
9. นิสิตคณะเทคนิคการสัตวแพทย์ (ค่าเฉลี่ย = 1.86) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน น้อยกว่า นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย = 2.43)

10. นิสิตคณะเทคนิคการสัตวแพทย์ (ค่าเฉลี่ย = 1.86) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน น้อยกว่า นิสิตคณะ
 สังคมศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย = 2.50)

11. นิสิตคณะเทคนิคการสัตวแพทย์ (ค่าเฉลี่ย = 1.86) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน น้อยกว่า นิสิตคณะ
 อุตสาหกรรมเกษตร (ค่าเฉลี่ย = 2.71)

12. นิสิตคณะเทคนิคการสัตวแพทย์ (ค่าเฉลี่ย = 1.86) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน น้อยกว่า นิสิตคณะ
 มนุษยศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย = 2.47)

13. นิสิตคณะเทคนิคการสัตวแพทย์ (ค่าเฉลี่ย = 1.86) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน น้อยกว่า นิสิตคณะ
 บริหารธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย = 2.64)

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามคณะที่สังกัด เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD

ที่	คณะที่สังกัด	\bar{x}	S.D.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	เกษตร	2.23	.56	-													
2	ประมง	2.22	.08		-												
3	วนศาสตร์	2.19	.33			-											
4	วิทยาศาสตร์	2.48	.54				-										
5	วิศวกรรมศาสตร์	2.67	.38	*		*		-									
6	ศึกษาศาสตร์	2.65	.51	*		*			-								
7	เศรษฐศาสตร์	2.43	.38							-							
8	สังคมศาสตร์	2.50	.45								-						
9	สัตวแพทยศาสตร์	2.44	.79									-					
10	อุตสาหกรรมเกษตร	2.71	.44										-				
11	มนุษยศาสตร์	2.47	.44											-			
12	บริหารธุรกิจ	2.64	.57			*									-		
13	เทคนิคการสัตวแพทย์	1.86	.88				*	*	*	*	*		*	*	*	-	
14	สิ่งแวดล้อม	2.38	.67														-

สมมติฐานที่ 4 นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทาง
 การเรียนแตกต่างกัน

จากการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับ
 มัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 5.906, P\text{-value} = .000$) (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

(n = 227)

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม (Between Group)	4	5.849	1.462	5.906	.000*
ภายในกลุ่ม (Within Group)	222	54.961	.248		
รวม	226	60.810			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามช่วงคะแนนของคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างกัน 5 คู่ ดังนี้ (ตารางที่ 11)

1. นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ระหว่าง 3.51-4.00 (ค่าเฉลี่ย = 2.96) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่า นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ระหว่าง 0.00-2.00 (ค่าเฉลี่ย = 2.25)

2. นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ระหว่าง 3.51-4.00 (ค่าเฉลี่ย = 2.96) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่า นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ระหว่าง 2.01-2.50 (ค่าเฉลี่ย = 2.48)

3. นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ระหว่าง 3.01-3.50 (ค่าเฉลี่ย = 2.62) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่า นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ระหว่าง 2.51-3.00 (ค่าเฉลี่ย = 2.45)

4. นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ระหว่าง 3.51-4.00 (ค่าเฉลี่ย = 2.96) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่า นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ระหว่าง 2.51-3.00 (ค่าเฉลี่ย = 2.45)

5. นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ระหว่าง 3.51-4.00 (ค่าเฉลี่ย = 2.96) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่า นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ระหว่าง 3.01-3.50 (ค่าเฉลี่ย = 2.62)

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD

คะแนนเฉลี่ยสะสม	\bar{x}	S.D.	0.00-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
0.00-2.00	2.25	.368	-				
2.01-2.50	2.48	.373		-			
2.51-3.00	2.45	.558			-		
3.01-3.50	2.62	.486			*	-	
3.51-4.00	2.96	.457	*	*	*	*	-

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นิสิตที่มีเพศ และชนิดกีฬาที่ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนคณะที่สังกัดและคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	
	ยอมรับ	ไม่ยอมรับ
สมมติฐานที่ 1 นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน		✓
สมมติฐานที่ 2 นิสิตที่มีชนิดกีฬาต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน		✓
สมมติฐานที่ 3 นิสิตที่มีคณะที่สังกัดต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน	✓	
สมมติฐานที่ 4 นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน	✓	

ข้อวิจารณ์

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนิสิต

การศึกษาเรื่องนี้ พบว่า นิสิตมีทั้งเพศชายและหญิงจำนวนใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 54.2 และ 45.8 ตามลำดับ) โดยเป็นนิสิตที่สังกัดคณะต่างๆ รวม 14 คณะ เนื่องจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีนโยบายการรับนิสิตใหม่ในระบบรับตรง และโควตาที่เน้นการขยายโอกาสการเข้าศึกษาต่อในคณะที่สนใจ เพื่อเป็นการตอบแทนผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นที่สร้างชื่อเสียงให้แก่สังคมและประเทศในระดับการแข่งขันต่างๆ แต่ทั้งนี้ อาจมีจำนวนเล็กน้อยแตกต่างกันออกไป เนื่องจากโครงการมิได้มีการกำหนดจำนวนรับขั้นต่ำของแต่ละคณะไว้ เพียงแต่ระบุให้เปิดโอกาสทางการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ประกอบกับแผนการรับนิสิตใหม่ของแต่ละคณะมีสัดส่วนไม่เท่ากัน ทั้งในแง่ของจำนวนนิสิตใหม่ในภาพรวม และจำนวนสาขาวิชา ตลอดจนการคำนึงถึงพื้นฐานในการศึกษาต่อในคณะ/สาขาวิชาที่นิสิตสามารถนำความรู้ ความสามารถด้านกีฬาไปปรับใช้หรือต่อยอดในการเรียนได้ เช่น คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา เป็นต้น จึงทำให้นิสิตที่ผ่านการคัดเลือกในโครงการมีจำนวนแตกต่างกัน

สำหรับประเด็นด้านชนิดกีฬา พบว่า นิสิตมีความสามารถทางกีฬาชนิดต่างๆ ซึ่งแตกต่างกันไปตามความถนัดเฉพาะด้าน รวม 30 ชนิดกีฬา แต่ชนิดกีฬาที่มีนิสิตส่วนใหญ่เล่นมากที่สุด คือ วอลเลย์บอลและโปโลน้ำ บาสเกตบอล แบดมินตัน และฮอกกี เนื่องจากชนิดกีฬาเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นกีฬาประเภททีม และมีผู้เล่นเป็นจำนวนมาก อีกทั้งเป็นกีฬาที่มีรายการแข่งขันอย่างต่อเนื่องในแต่ละปี ดังนั้น โอกาสในการผ่านการคัดเลือกจึงมีค่อนข้างสูงกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ นอกจากนี้ ในกระบวนการคัดเลือกเข้าศึกษา มิได้กำหนดจำนวนรับตามชนิดกีฬา จึงเป็นผลให้กีฬาบางชนิดมีนิสิตน้อยหรืออาจไม่มีเลย ซึ่งส่งผลกระทบต่อโอกาสในการให้ความร่วมมือด้านกีฬาการเป็นตัวแทนเข้าร่วมแข่งขันกีฬา เพื่อสร้างชื่อเสียงให้มหาวิทยาลัย

การศึกษาระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนิสิต ซึ่งถือเป็นพื้นฐานความรู้เดิมที่ใช้ในการต่อยอดความรู้ในระดับอุดมศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.00 (ร้อยละ 40.5) ทั้งนี้ เนื่องจากนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการต้องมีทั้งบทบาทการเป็นนักเรียนที่ต้องศึกษาเล่าเรียนตามระบบในโรงเรียน และบทบาทการเป็นนักกีฬาที่ต้องหมั่นฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา ซึ่งช่วงเวลาอาจทับซ้อนกัน ทำให้มีอุปสรรคในการแบ่งเวลาและการปรับตัวระหว่างเรื่องเรียน กิจกรรม และการเล่นกีฬา

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ ประจำปีการศึกษา 2558

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ โดยวิเคราะห์จากคะแนนเฉลี่ยสะสม ประจำปีภาคต้น ปีการศึกษา 2558 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 (ร้อยละ 39.6) ซึ่งเป็นไปทิศทางเดียวกันกับช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ เนื่องมาจากการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยต้องมีการปรับตัว ทั้งในเรื่องการเรียน การทำกิจกรรม กลุ่มเพื่อน ตลอดจนการเล่นกีฬา ซึ่งเป็นสิ่งที่นิสิตกลุ่มนี้มีความสามารถพิเศษแตกต่างจากนิสิตคนอื่น ประกอบกับการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา มีความแตกต่างจากการเรียนในโรงเรียนในแง่ของระดับวุฒิภาวะทางความรู้ และการใช้ชีวิตในการเรียน ดังนั้น จึงอาจส่งผลกระทบต่อผลการเรียนในมหาวิทยาลัยได้ และอาจเป็นปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตได้

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของนิสิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

นิสิตที่มีเพศ ชนิดกีฬา และคณะที่สังกัดต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากโครงการได้เปิดโอกาสให้นิสิตที่มีความสามารถทางกีฬาที่แตกต่างหลากหลายชนิด โดยไม่จำกัดเพศและจำนวนตามชนิดกีฬา แม้ว่าจะมีจำนวนรับแต่ละคณะ/สาขาวิชา ที่แตกต่างกันตามแผนการรับนิสิตแต่ละปีการศึกษา ประกอบกับเนื้อหาสาระของหลักสูตรที่เรียนแตกต่างกัน แต่การดำเนินงานโครงการ ย่อมเป็นไปตามหลักการและหลักเกณฑ์ที่คัดกรองผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นในระดับต่างๆ ให้เข้าศึกษาในคณะ/สาขาวิชาที่ตนเองสนใจ อีกทั้งได้มีการวัดความสามารถทางวิชาการในระดับหนึ่งที่มหาวิทยาลัยกำหนด จึงมิได้ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแตกต่างกัน

สำหรับนิสิตที่มีคณะที่สังกัดต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนิสิตที่มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด คือ นิสิตคณะอุตสาหกรรมเกษตร (ค่าเฉลี่ย 2.71) รองลงมาคือ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย 2.67) ส่วนนิสิตที่มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยที่สุด คือ นิสิตคณะเทคนิคการสัตวแพทย์ (ค่าเฉลี่ย 1.86) และคณะวนศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย 2.19) และผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ที่สังกัดคณะในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากความยากง่ายของการเรียนในแต่ละหลักสูตรของแต่ละคณะหรือกลุ่มสาขาวิชา ซึ่งนิสิตอาจไม่ได้เรียนมาโดยตรง เรียนแล้วไม่เข้าใจชัดเจน หรือมีเวลาเรียนน้อยกว่าเพื่อน เนื่องจากต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งไปกับการทำกิจกรรม ฝึกซ้อมกีฬา และแข่งขันกีฬา ประกอบกับเนื้อหาวิชาที่เรียนยากขึ้นตามลำดับ ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาวิชาพื้นฐานและเนื้อหาเฉพาะวิชาชีพของหลักสูตรนั้นๆ นอกจากนี้ กิจกรรมในการเรียนของหลักสูตรข้างต้น มีทั้งการฝึกปฏิบัติการ การทดลอง การส่งการบ้าน การทบทวน และฝึกฝนในเนื้อหาเฉพาะด้านอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในกลุ่มนักกีฬาได้

นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มนิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสูงตามไปด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ถือเป็นพื้นฐานความรู้เดิมที่สะท้อนความรู้ ความสามารถในระดับหนึ่ง และเป็นสิ่งที่จะนำไปต่อยอดความรู้ในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น หากนิสิตที่มีพื้นฐานความรู้เดิม นั่นคือ ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายดี จึงมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีตามไปด้วย ทั้งนี้ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา ชูช่วย (2551: 88-89) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาสูงเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานดีทำให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนได้ง่ายขึ้น

สำนักบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ และ 3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของนิสิต

ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ ปีการศึกษา 2556-2558 ซึ่งมีสถานะเป็นนิสิตปัจจุบัน และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมครบตามวิชาที่ลงทะเบียนเรียน ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 227 คน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากระบบสารสนเทศนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของนิสิต

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 54.2 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 45.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ / โปโลน้ำ คิดเป็นร้อยละ 12.8 รองลงมาคือ บาสเกตบอล แบดมินตัน และฮอกกี คิดเป็นร้อยละ 6.2 เท่ากัน สำหรับคณะที่สังกัด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 40.1 รองลงมาคือ คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 11.5 และคณะสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 10.6 และสำหรับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม อยู่ระหว่าง 2.51 – 3.00 คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาคือ มีคะแนน

เฉลี่ยสะสม อยู่ระหว่าง 3.01 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 31.7 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสม อยู่ระหว่าง 2.01 – 2.50 คิดเป็นร้อยละ 15.9

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ

ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 รองลงมาคือ มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01-2.50 จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 และมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 3.01-3.50 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ตามลำดับ

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปผลได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 เพศที่ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามเพศ พบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ($t = 0.20$, $P\text{-value} = .887$)

สมมติฐานที่ 2 ชนิดกีฬาที่ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

จากการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามชนิดกีฬา พบว่า ชนิดกีฬาที่ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ($F = .928$, $P\text{-value} = .576$)

สมมติฐานที่ 3 คณะที่สังกัดที่ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

จากการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามคณะที่สังกัด พบว่า คณะที่สังกัดที่ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 2.021$, $P\text{-value} = .020$) ซึ่งผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 4 คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

จากการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 5.906$, $P\text{-value} = .000$) ซึ่งผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรจัดโครงการหรือระบบการแนะแนวและให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนแก่นิสิตจากผลการวิจัยที่ระบุว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน ทำให้นิสิตที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันนั้น เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นิสิตเพิ่มความสนใจในการเรียนให้มากขึ้น และมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาและหลักสูตรที่เรียนได้อย่างมีคุณภาพ จึงควรมีการจัดระบบการแนะแนวและให้คำปรึกษาด้านการเรียน ให้นิสิตได้มีโอกาสได้เข้ามาปรึกษาและขอคำแนะนำจากอาจารย์ รุ่นพี่ หรือจากบุคคล/หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ระบบการแนะแนวไม่ใช่การทบทวนเนื้อหาวิชา แต่จะเน้นการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเทคนิคในการเรียน เช่น หากนิสิตประสบปัญหาการจดบรรยายไม่ทัน หรือไม่สามารถสรุปเนื้อหาวิชาได้ ระบบดังกล่าวอาจจะมีเทคนิคในการจดบรรยายหรือเทคนิคการสรุปเนื้อหา หรือในกรณีที่นิสิตขาดเรียนเนื่องจากต้องไปแข่งขันกีฬา อาจต้องมีระบบติดตามเนื้อหาในการเรียน รวมถึงการถ่ายทอดความรู้ และทบทวนความรู้ในวิชานั้นให้ทันเพื่อน นอกจากนี้ระบบดังกล่าว ควรมุ่งเน้นการสนับสนุนด้านกำลังใจ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนตลอดจนการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยตามบทบาทหน้าที่ที่เหมาะสมและมีความสุข

2. ควรสนับสนุนการสร้างบรรยากาศทางการเรียนการสอน และสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ซึ่งอาจส่งผลต่อคะแนนสอบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจะต้องขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางการเรียนอย่างต่อเนื่องและความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนเป็นสำคัญ ดังนั้น มหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงควรมีการพิจารณาเกี่ยวกับรูปแบบ วิธีการ รวมถึงแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพราะสาเหตุสำคัญของนิสิตที่เป็นนักกีฬา คือ การแบ่งเวลาระหว่างการเรียนกับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา ทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียน เช่น เรียนไม่ทันเพื่อน ขาดการส่งงานตามที่ได้รับมอบหมาย ขาดการให้คำปรึกษาแนะนำด้านการเรียน เป็นต้น ในขณะเดียวกัน นิสิตต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาเพื่อมหาวิทยาลัย การจัดสรรเวลาระหว่างเรื่องเรียนและเรื่องกีฬาอาจส่งผลกระทบต่อ กัน จึงควรบริหารจัดการให้เหมาะสมกับนิสิตเหล่านี้ เช่น มีการปรับพื้นฐานทางความรู้ จัดรูปแบบการดูแลด้านการเรียนและการสอนเสริมให้เหมาะสม หรือการติดตามผลการเรียน ตลอดจนพฤติกรรมด้านการเรียนอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการดำเนินงานโครงการในเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการโครงการ ทักษะและความคิดเห็นที่มีต่อโครงการ โดยสัมภาษณ์จากคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ อาจารย์ที่ปรึกษา ชมรมกีฬา อาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานโครงการ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก และนำข้อมูลไปแก้ไขปรับปรุงในภาพรวมของโครงการในอนาคต

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินงานโครงการกับผู้มีความสามารถด้านกีฬาของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่รับนิสิตที่มีความสามารถทางด้านกีฬาเช่นเดียวกัน โดยศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินงาน การจัดการกับนิสิตในโครงการ รวมถึงการติดตามผลการดำเนินงาน เพื่อทราบ ข้อมูลที่แตกต่างหลากหลาย และนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนการบริหารจัดการโครงการ

3. ควรมีระบบการติดตามและประเมินผลของนิสิตในโครงการ เกี่ยวกับการให้ความร่วมมือด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อเป็นไปตามเงื่อนไขการเข้าศึกษาที่ระบุไว้ในโครงการ และนำผลการติดตาม มาวางแผนการพัฒนาด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย และส่งเสริมนิสิตในการพัฒนาความสามารถทางกีฬาควบคู่ไปกับการสนับสนุนด้านการเรียนให้มีประสิทธิภาพ

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- เกษมชัย และหิมา. 2542. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก องค์กรประกอบด้านจิตพิสัย องค์กรประกอบด้านสิ่งแวดล้อมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชูตินันท์ พุ่มกลิ่น. 2546. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6: กรณีศึกษาโรงเรียนชลประทานวิทยา จังหวัดนนทบุรี. คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ทรายทอง พวงสันเทียะ. 2542. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาแคลคูลัส 1 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประนอม ทวีกาญจน์. 2526. ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน บรรยากาศในชั้นเรียน คุณภาพการสอน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภัสสร วงษ์ศรี. 2541. การรับรู้ทัศนคติ ความภาคภูมิใจในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปัญญา ชูช่วย. 2541. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พิศิษฐ์ ตัณฑวนิช. 2543. สถิติเพื่องานวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- โพยม เพียรล้ำเลิศ. 2556. การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ค้นวันที่ 15 ธันวาคม 2558.
จาก http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/epaper/special_may2010/pdf/Page_76.pdf.
- มณฑารัตน์ ชูพินิจ. 2540. องค์กรประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ปริญญาตรี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วลัยลักษณ์ อัครีวงศ์. 2538. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วารสารวิจัยและพัฒนา. 3(8) (สิงหาคม 2538), 38 – 55.

วิมาพร มาพบสุข. 2542. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

สัมพันธ์ พันธุ์ฤกษ์. 2520. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวประกอบกับลักษณะการสำเร็จการศึกษาของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยภูมิภาค: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสาวณีย์ ดิสวัฒน์. 2521. โอกาสสำเร็จการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีภูมิหลัง ต่างกัน: การเปรียบเทียบ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรรรรณ เจือจันทร์. 2536. ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ ประชากร และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแนวความคิดในการสร้างครอบครัว. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ.

อริยา คุณาและบัญญัติ ยงย่วน. 2547. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอนิจ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

Bloom. B. S. (1976). *Human characteristics and school learning*. New York: Mc Graw-Hill Book

Good Carter Victor. 1973. *Dictionary of Education*. 3 eded. New York: McGraw-Hill.

ภาคผนวก

สำนักบริหารการศึกษ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 1 จำนวนนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษา
ใน มก. โดยวิธีพิเศษ ปีการศึกษา 2556-2558 จำแนกตามสถานะการเป็นนิสิตและชั้นปี

ที่	สถานภาพนิสิต	ปีการศึกษา / จำนวน (คน)			รวม	คิดเป็นร้อยละ
		2556 (ปี 3)	2557 (ปี 2)	2558 (ปี 1)		
1	จำนวนรับเข้า	142	147	147	436	100.0
2	ยืนยันสิทธิ์เข้าศึกษา	113	107	94	314	72.0
3	กำลังศึกษาอยู่	97	85	90	272	62.2
4	ตัดชื่อออก	11	19	1	31	7.1
5	ลาออก	3	3	1	7	1.6
6	ย้ายคณะ	-	1	-	1	0.2
รวม		111	108	92	311	71.2

หมายเหตุ นิสิตย้ายคณะ 1 คน จากคณะเทคนิคการสัตวแพทย์ สาขาวิชาการพยาบาลสัตว์

เป็น คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา (หลักสูตร 5 ปี)

ข้อมูลประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2558

ตารางผนวกที่ 2 จำนวนนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษาใน มก. โดยวิธีพิเศษ

ปีการศึกษา 2556-2558 จำแนกตามสถานภาพนิสิต คณะ และสาขาวิชา

คณะ/สาขาวิชา	ปีการศึกษา / สถานภาพนิสิต								
	ปี 2556 (ปี 3 รหัส 56)			ปี 2557 (ปี 2 รหัส 57)			ปี 2558 (ปี 1 รหัส 58)		
	ศึกษาอยู่	คัดชื่อออก	ลาออก	ศึกษาอยู่	คัดชื่อออก	ลาออก	ศึกษาอยู่	คัดชื่อออก	ลาออก
คณะเกษตร									
สาขาวิชาการจัดการศัตรูพืชและสัตว์	1	-	-	-	-	-	1	-	-
สาขาวิชาเคมีการเกษตร	1	-	-	-	-	-	1	-	-
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	-	1	-	1	-	-	-	-	-
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เกษตร	1	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาเกษตรเขตร้อน	-	-	-	-	-	-	1	-	-
คณะประมง									
สาขาวิชาประมง	-	-	-	-	-	-	1	-	-
สาขาวิชาการจัดการประมง	1	-	-	1	-	-	-	-	-
คณะวนศาสตร์									
สาขาวิชาวนศาสตร์	-	-	-	1	1	-	1	-	-
สาขาวิชาวิศวกรรมป่าไม้	1	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาการจัดการสัตว์ป่าและทุ่งหญ้า	1	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางไม้	1	-	-	1	-	-	-	-	-
คณะวิทยาศาสตร์									
สาขาวิชาชีววิทยา	-	-	-	-	-	-	1	-	-
สาขาวิชาสัตววิทยา	-	-	-	1	-	-	-	-	-
สาขาวิชาเคมี	-	-	1	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาชีวเคมี	-	-	-	-	-	-	1	-	-
สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์	1	-	-	-	1	-	1	-	-
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์พื้นพิภพ	1	-	-	1	-	-	-	-	-
สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม	1	-	-	-	-	-	-	-	-
คณะวิศวกรรมศาสตร์									
สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล	1	-	-	3	-	-	-	-	-
สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา	1	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ	3	-	-	1	-	-	-	-	-
สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	-	-	-	1	-	-	-	-	-
สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี	3	-	-	1	-	-	-	-	-
ปี 1 วิศวกรรมศาสตร์ (บางแขนง)	-	-	-	-	1	-	6	-	-
คณะศึกษาศาสตร์									
สาขาวิชาพลศึกษา (หลักสูตร 5 ปี)	43	2	-	36	7	3	40	-	-
สาขาวิชาสุขศึกษา (หลักสูตร 5 ปี)	2	2	-	3	-	-	4	-	-
คณะเศรษฐศาสตร์									
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์	1	-	-	3	-	-	3	-	-

คณะ/สาขาวิชา	ปีการศึกษา / สถานภาพนิสิต								
	ปี 2556 (ปี 3 รหัส 56)			ปี 2557 (ปี 2 รหัส 57)			ปี 2558 (ปี 1 รหัส 58)		
	ศึกษาอยู่	คัดชื่อออก	ลาออก	ศึกษาอยู่	คัดชื่อออก	ลาออก	ศึกษาอยู่	คัดชื่อออก	ลาออก
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์	1	-	1	1	-	-	-	-	-
สาขาวิชาธุรกิจการเกษตร	-	-	-	1	-	-	-	-	-
คณะสังคมศาสตร์									
สาขาวิชาจิตวิทยา	2	-	-	1	-	-	-	-	-
สาขาวิชารัฐศาสตร์	4	2	-	6	1	-	5	-	-
สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา	-	-	-	-	1	-	-	-	-
สาขาวิชานิติศาสตร์	3	1	-	2	1	-	4	-	-
คณะสัตวแพทยศาสตร์									
สาขาวิชาสัตวแพทยศาสตร์	1	-	-	1	-	-	-	-	-
คณะอุตสาหกรรมเกษตร									
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	2	-	-	2	1	-	3	-	-
สาขาวิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร	-	-	-	1	-	-	-	-	-
สาขาวิชาวิศวกรรมอาหาร	1	-	-	-	-	-	-	-	-
คณะมนุษยศาสตร์									
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	1	-	-	1	-	-	-	-	-
สาขาวิชาภาษาไทย	4	-	-	2	2	-	6	-	-
สาขาวิชาวรรณคดี (กลุ่มวรรณคดีไทย)	1	-	-	-	-	-	-	-	-
คณะบริหารธุรกิจ									
สาขาวิชาการเงิน	2	-	-	2	-	-	2	-	-
สาขาวิชาการจัดการ	3	-	-	1	-	-	2	-	-
สาขาวิชาการจัดการการผลิต	1	1	-	1	-	-	1	-	-
สาขาวิชาการตลาด	2	-	-	3	-	-	-	-	-
สาขาวิชาบัญชี	3	-	-	2	-	-	1	-	1
คณะเทคนิคการสัตวแพทย์									
สาขาวิชาเทคนิคการสัตวแพทย์	-	-	1	2	1	-	1	-	-
สาขาวิชาการพยาบาลสัตว์	2	1	-	-	-	-	1	1	-
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์									
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์	-	-	-	-	-	-	1	-	-
สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรมศาสตร์	-	-	-	-	1	-	-	-	-
คณะสิ่งแวดล้อม									
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	-	1	-	2	1	-	2	-	-
รวมทั้งสิ้น	97	11	3	85	19	3	90	1	1
รวมจำนวนนิสิต	111			107			92		

หมายเหตุ นิสิตย้ายคณะ 1 คน จากคณะเทคนิคการสัตวแพทย์ สาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ เป็น คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา (หลักสูตร 5 ปี)

ตารางผนวกที่ 3 จำนวนนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษา
ใน มก.โดยวิธีพิเศษ ปีการศึกษา 2556-2558 จำแนกตามชนิดกีฬาและคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิต

ที่	ชนิดกีฬา	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม					รวม ทั้งสิ้น	คิดเป็น ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
		0.00-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00			
1	ฟุตบอล	3	2	5	-	-	10	4.4	2.45
2	ว่ายน้ำ / โปโลน้ำ	3	10	10	6	-	29	12.8	2.55
3	กรีฑา	2	7	2	1	-	12	5.3	2.22
4	มวยสากลสมัครเล่น / มวยไทยสมัครเล่น	1	1	-	-	-	2	0.9	2.16
5	วอลเลย์บอล / วอลเลย์บอลชายหาด	1	1	1	1	1	5	2.2	2.70
6	เทควันโด	2	3	5	1	-	11	4.8	2.45
7	เซปักตะกร้อ / ตะกร้อลอดห่วง	-	1	3	3	-	7	3.1	2.96
8	คาราเต้โด	-	-	1	-	-	1	0.4	2.88
9	ดาบสากล	-	2	1	-	1	4	1.8	2.77
10	เทเบิลเทนนิส	1	1	2	3	-	7	3.1	2.77
11	บาสเกตบอล	2	3	7	1	1	14	6.2	2.53
12	แบดมินตัน	-	4	6	2	2	14	6.2	2.83
13	ฟุตซอล	1	6	3	2	-	12	5.3	2.57
14	ยูโด	-	2	-	-	-	2	0.9	2.29
15	รักบี้ฟุตบอล	1	4	4	2	-	11	4.8	2.55
16	เรือพาย	1	2	4	-	-	7	3.1	2.53
17	ลีลาศ	-	-	1	-	-	1	0.4	2.88
18	หมากรุกกระดาน	1	1	3	1	-	6	2.6	2.55
19	กอล์ฟ	-	1	1	-	-	2	0.9	2.49
20	ซอฟท์บอล	2	2	3	2	-	9	4.0	2.53
21	ดาบไทย	-	-	1	-	-	1	0.4	2.55
22	เทนนิส	1	2	2	4	-	9	4.0	2.70
23	เปตอง	-	-	-	1	-	1	0.4	3.21
24	ยิงปืน	-	3	5	1	-	9	4.0	2.72
25	แฮนด์บอล	1	-	4	1	-	6	2.6	2.70
26	ฮอกกี้	1	7	6	-	-	13	5.7	2.36
27	โบว์ลิ่ง	-	-	1	-	-	1	0.4	2.76
28	ยิงธนู	2	1	2	-	-	5	2.2	2.28
29	ครอสเวิร์ด	1	1	2	-	-	4	1.8	2.43
30	บริดจ์	-	-	-	-	-	-	-	-
31	กีฬาอื่นๆ	3	2	5	1	-	12	5.3	2.40
รวมทั้งสิ้น		30	69	90	33	5	227	100.0	2.56
ร้อยละ		13.2	30.4	39.6	14.5	2.2	100.0		

หมายเหตุ รายงานเฉพาะนิสิตปัจจุบันที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมครบตามวิชาที่ลงทะเบียนเรียน ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2558

ตารางผนวกที่ 4 จำนวนนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษา

ใน มก.โดยวิธีพิเศษ ปีการศึกษา 2556-2558 จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับ ม.ปลาย และชั้นปี

ที่	ระดับคะแนนเฉลี่ย	ปีการศึกษา / จำนวน (คน)			รวมทั้งสิ้น	คิดเป็นร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
		2556 (ปี 3)	2557 (ปี 2)	2558 (ปี 1)			
1	0.00 - 2.00	-	3	1	4	1.8	1.88
2	2.01 - 2.50	15	12	9	36	15.9	2.31
3	2.51 - 3.00	38	30	24	92	40.5	2.78
4	3.01 - 3.50	24	25	23	72	31.7	3.22
5	3.51 - 4.00	10	4	9	23	10.1	3.67
รวม		87	74	66	227	100.0	2.92

สำนักบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 5 จำนวนนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษา

ใน มก.โดยวิธีพิเศษ ปีการศึกษา 2556-2558 จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตและชั้นปี

ที่	ระดับคะแนนเฉลี่ย	ปีการศึกษา / จำนวน (คน)			รวมทั้งสิ้น	คิดเป็นร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
		2556 (ปี 3)	2557 (ปี 2)	2558 (ปี 1)			
1	0.00 - 2.00	5	9	16	30	13.2	1.72
2	2.01 - 2.50	22	28	19	69	30.4	2.25
3	2.51 - 3.00	39	30	21	90	39.6	2.76
4	3.01 - 3.50	18	6	9	33	14.5	3.22
5	3.51 - 4.00	3	1	1	5	2.2	3.65
รวม		87	74	66	227	100.0	2.56

หมายเหตุ รายงานเฉพาะนิสิตปัจจุบันที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมครบตามวิชาที่ลงทะเบียนเรียน ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2558

สำนักบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางผนวกที่ 6 จำนวนนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่นเข้าศึกษา

ใน มก.โดยวิธีพิเศษ ปีการศึกษา 2556-2558 จำแนกตามคณะและคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิต

ที่	คณะ	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม					รวม	คิดเป็นร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
		0.00-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00			
1	คณะเกษตร	2	3	1	1	-	7	3.1	2.23
2	คณะประมง	-	2	-	-	-	2	0.9	2.22
3	คณะวนศาสตร์	1	4	1	-	-	6	2.6	2.19
4	คณะวิทยาศาสตร์	1	3	1	2	-	7	3.1	2.48
5	คณะวิศวกรรมศาสตร์	2	3	11	4	-	20	8.8	2.67
6	คณะศึกษาศาสตร์	8	23	43	15	2	91	40.1	2.65
7	คณะเศรษฐศาสตร์	2	4	-	4	-	10	4.4	2.43
8	คณะสังคมศาสตร์	4	9	7	4	-	24	10.6	2.50
9	คณะสัตวแพทยศาสตร์	1	-	1	-	-	2	0.9	2.44
10	คณะอุตสาหกรรมเกษตร	1	1	5	2	-	9	4.0	2.71
11	คณะมนุษยศาสตร์	1	6	5	1	-	13	5.7	2.47
12	คณะบริหารธุรกิจ	3	8	10	2	3	26	11.5	2.64
13	คณะเทคนิคการสัตวแพทย์	4	1	-	1	-	6	2.6	1.86
14	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-
15	คณะสิ่งแวดล้อม	1	2	-	1	-	4	1.8	2.38
รวมทั้งสิ้น		31	69	85	37	5	227	100.0	2.56

หมายเหตุ รายงานเฉพาะนิสิตปัจจุบันที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมครบตามวิชาที่ลงทะเบียนเรียน ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2558

ฝ่ายรับเข้าศึกษา สำนักทะเบียนและประมวลผล

อาคารระพีสาคริก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โทร. 0 2118 0113 หรือ

0 2118 0100 ต่อ (61) 8046-8051

E-mail: admission@ku.ac.th